



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 176 (XX) — Nr. 118

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 14 februarie 2008

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.134 din 27 noiembrie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin. (6) lit. b) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap	2-3	Decizia nr. 56 din 31 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.169 din Codul civil	10-11
Decizia nr. 1 din 15 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1) din titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.....	3-4	Decizia nr. 58 din 31 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	11-12
Decizia nr. 6 din 15 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	5-6	Decizia nr. 60 din 31 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 12 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997	13-15
Decizia nr. 32 din 15 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 alin. (1) lit. b), ale art. 183 alin. (1) lit. c) și ale art. 185 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal	7-8	Decizia nr. 64 din 31 ianuarie 2008 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale	15-16
Decizia nr. 55 din 31 ianuarie 2008 privind excepția de neconstituționalitate a Hotărârii Guvernului nr. 677/2003 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și psihologice, a medicamentelor și protezelor pentru polițiști	8-10		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.134

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin.(6) lit. b) din
Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap**

Ioan Vida	- președinte
Nicolae Cochinescu	- judecător
Aspazia Cojocaru	- judecător
Acsinte Gaspar	- judecător
Petre Ninosu	- judecător
Ion Predescu	- judecător
Puskás Valentin Zoltán	- judecător
Augustin Zegrean	- judecător
Ion Tiucă	- procuror
Patricia Marilena Ionea	- magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin.(6) lit. b) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, excepție ridicată de Magyara Robert în Dosarul nr. 12.845/3/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 22 noiembrie 2007 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea la data de 27 noiembrie 2007.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 mai 2007, pronunțată în Dosarul nr. 12.845/3/2007, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin.(6) lit. b) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap.** Excepția a fost ridicată de Magyara Robert cu prilejul soluționării unei acțiuni având ca obiect drepturi bănești convenite în temeiul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap.

În motivarea excepției autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat, potrivit căruia persoanele cu handicap care sunt reținute sau condamnate definitiv la o pedeapsă privativă de libertate nu pot beneficia de prestațiile prevăzute la art. 57 alin.(4) din Legea nr. 448/2006, este contrar dispozițiilor art. 50 și art. 16 alin.(2) raportat la art. 1 alin.(5) din Constituție. În acest sens, arată că are nevoie de o serie de bunuri pe care administrația penitenciarului nu i le poate oferi, iar indemnizația lunară ce i s-ar cuveni în calitate de persoană cu handicap accentuat ar fi în măsură să satisfacă nevoile sale pe durata cât se află în penitenciar.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată. În acest sens, arată că excluderea anumitor categorii de la beneficiul prestației sociale conferite de dispozițiile art. 57 alin.(4) din Legea nr. 448/2006 are la bază două considerații, respectiv faptul că persoanele cu handicap se află fie în îngrijirea și protecția unui asistent personal profesionist, fie în instituții în care se asigură întreținerea completă, asigurându-se astfel protecția specială de care trebuie să se bucure această categorie de persoane. În ceea ce privește textul de lege criticat, consideră că acesta se referă la cea de-a doua ipoteză, astfel că persoanele arestate,

reținute ori aflate în detenție sunt protejate potrivit art. 50 din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin.(1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că textul de lege criticat este constituțional, fiind reglementat în considerarea unei situații speciale, anume aceea că în perioada arestului, reținerii sau detenției, persoana cu handicap beneficiază de întreținere completă în centrele de detenție. În același timp, arată că autorul excepției critică de fapt o omisiune legislativă, urmărind completarea art. 57 alin.(6) lit. b) din Legea nr. 448/2006, fapt pentru care excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt neconstituționale. În acest sens, arată că excluderea persoanelor private de libertate de la beneficiul bugetului personal complementar lunar și de la indemnizația lunară nu se justifică în mod obiectiv și rezonabil în raport de situația celorlalte persoane cu handicap, care, deși nu beneficiază de buget personal complementar lunar și de indemnizația lunară, beneficiază de o protecție specială din partea statului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție și ale art. 1 alin.(1), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 57 alin.(6) lit. b) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.006 din 18 decembrie 2006, așa cum a fost modificată prin art. I pct. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 187 din 19 martie 2007, aprobată prin Legea nr. 275/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 700 din 17 octombrie 2007.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

— Art. 57 alin.(6) lit. b): „*Nu pot beneficia de prevederile alin. (4):[...]*”

(b) persoanele cu handicap care sunt reținute, arestate sau condamnate definitiv la o pedeapsă privativă de libertate, pe perioada reținerii, arestării ori a detenției;”

Autorul excepției consideră că acest text de lege este contrar următoarelor prevederi constituționale: art. 50 privind protecția persoanelor cu handicap, art. 16 alin.(2) care prevede că „*Nimeni nu este mai presus de lege*” și art. 1 alin.(5) potrivit căruia „*În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 50 din Constituție consacră dreptul persoanelor

cu handicap de a se bucura de o protecție specială, sens în care statul trebuie să asigure realizarea unei politici naționale de egalitate a șanselor, de prevenire și de tratament ale handicapului, în vederea participării efective a persoanelor cu handicap în viața comunității. Prin urmare, această normă constituțională se referă la obligația statului de a asigura egalitatea de șanse a persoanei cu handicap în raport cu restul comunității, fără a interzice ca, în vederea unor situații speciale, să fie instituite mijloace specifice de protecție pentru diferitele categorii de persoane cu handicap, în deplin acord cu principiul egalității în drepturi consacrat de art. 16 alin.(1) din Constituție. Astfel, potrivit acestui din urmă text constituțional, situații obiectiv diferite justifică instituirea unui tratament juridic diferențiat.

În situația textului de lege criticat, Curtea constată că excepția instituită de legiuitor are în vedere faptul că, în perioada arestării, deținerii ori reținerii, statul va acorda un regim special persoanelor cu handicap, astfel că prestațiile sociale de care ar urma să beneficieze aceste persoane, potrivit art. 57 alin.(4) din Legea nr. 448/2006, se regăsesc, în fapt, în măsurile speciale

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin.(4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 57 alin.(6) lit. b) din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, excepție ridicată de Magyara Robert în Dosarul nr. 12.845/3/2007 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 noiembrie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1
din 15 ianuarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1) din titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1) din titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Ministerul Administrației și Internelor (în prezent Ministerul Internelor și Reformei Administrative) în Dosarul nr. 13.209/3//2006 (1.820/2006) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

prin care administrația penitenciarelor sau a locurilor de arest asigură protecția persoanelor cu handicap.

De altfel, Curtea observă că persoanele prevăzute la art. 57 alin. (6) lit. b) din Legea nr. 448/2006 nu sunt singurele categorii de persoane exceptate de la indemnizațiile prevăzute de alin. (4) al aceluiași articol, în aceeași situație găsindu-se și adulții cu handicap îngrijiți și protejați în centre rezidențiale publice, cu excepția centrului de tip respiro și adulții cu handicap grav sau accentuat care realizează venituri, aflați în îngrijirea și protecția asistentului personal profesionist.

În sensul celor arătate, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat și prin Decizia nr. 605 din 19 iunie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 593 din 28 august 2007, când a statuat că art. 57 alin.(6) lit. b) din Legea nr. 448/2006 nu este contrar prevederilor art. 50 și art. 16 alin.(1) din Constituție.

În ceea ce privește conformitatea dintre textul de lege criticat și dispozițiile art. 16 alin.(2) și art. 1 alin.(5) din Constituție, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză.

La apelul nominal se prezintă, personal și asistată de avocat Corneliu Liviu Popescu, partea Ileana Ruxandra Rotaru. Lipsesc celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza, fiind în stare de judecată, avocatul Corneliu Liviu Popescu solicită, în principal, respingerea excepției de neconstituționalitate, ca inadmisibilă, având în vedere că Legea nr. 247/2005 a fost adoptată în urma angajării răspunderii Guvernului asupra proiectului de lege privind reforma în domeniile proprietății și ale justiției, or, autorul excepției este o autoritate care se află în subordinea Guvernului. În subsidiar, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată pentru aceleași motive pe care le-a susținut în fața instanței de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 29 martie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 13.209/3/2006 (1.820/2006), **Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1) din titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.**

Excepția a fost ridicată de Ministerul Administrației și Internelor (în prezent Ministerul Internelor și Reformei Administrative) într-un apel declarat într-un litigiu având ca obiect o contestație la Legea nr. 10/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii, întrucât reglementează posibilitatea de a ataca decizii emise sub imperiul legii vechi, fie prin stabilirea unei noi căi de atac, inexistentă la momentul emiterii deciziilor, fie prin stabilirea unui nou termen de prescripție, deși cel reglementat de vechea lege era împlinit înainte de intrarea în vigoare a legii noi.

Curtea de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie apreciază că textul de lege criticat nu contravine dispozițiilor constituționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că scopul Legii nr. 10/2001 a fost acela de a stabili măsuri reparatorii în interesul foștilor proprietari ale căror imobile au fost preluate în mod abuziv de stat sau de alte persoane juridice. Această soluție este rezultatul opțiunii legiuitorului și are la bază dreptul pe care acesta îl are în a decide cu privire la modul de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat nu conține nicio dispoziție cu caracter retroactiv, urmând a-și găsi aplicarea de la data intrării în vigoare a Legii nr. 247/2005.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, prevederile de lege criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. II alin. (1) din titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Ministerul Administrației și Internelor (în prezent Ministerul Internelor și Reformei Administrative) în Dosarul nr.13.209/3//2006 (1.820/2006) al Curții de Apel București — Secția a III-a civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă art. II alin. (1) din titlul I al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, potrivit căruia „*Deciziile sau dispozițiile ori, după caz, ordinele conducătorilor autorităților administrației publice centrale, având ca obiect acordarea de măsuri reparatorii în echivalent pentru imobilele prevăzute la art. 16 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările aduse de prezentul titlu, emise până la data intrării în vigoare a prezentei legi, și nevalorificate, pot fi atacate la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție teritorială se află sediul unității deținătoare, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi*”.

Autorul excepției de neconstituționalitate consideră că prevederile de lege criticate contravin art. 15 alin. (2) referitor la principiul neretroactivității legii.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține următoarele:

Textul de lege criticat dispune că deciziile sau dispozițiile ori, după caz, ordinele conducătorilor autorităților administrației publice centrale, având ca obiect acordarea de măsuri reparatorii în echivalent pentru imobilele prevăzute la art. 16 alin. (1) din Legea nr. 10/2001, emise până la data intrării în vigoare a Legii nr. 247/2005, și nevalorificate, pot fi atacate la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție teritorială se află sediul unității deținătoare, în termen de 12 luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Autorul excepției critică acest text pe motiv că încalcă principiul constituțional al neretroactivității legii, datorită introducerii unei noi căi de atac pentru o decizie emisă anterior, și stabilirii unui nou termen de prescripție deși, la momentul intrării în vigoare a legii noi, acesta era împlinit.

Analizând aceste critici de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate sunt dispoziții procedurale, iar legile de procedură sunt, așa cum a statuat în jurisprudența sa, în principiu, de imediată aplicare.

Pe de altă parte, Curtea, în jurisprudența sa, ca de exemplu Decizia nr. 364 din 17 aprilie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 24 mai 2007, referindu-se la principiul neretroactivității, a statuat că o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că în aceste cazuri legea nouă nu face altceva decât să reglementeze modul de acțiune în timpul ulterior intrării ei în vigoare, adică în domeniul propriu de aplicare. Or, scopul Legii nr. 10/2001 a fost acela de a stabili măsuri reparatorii în interesul foștilor proprietari ale căror imobile au fost preluate în mod abuziv de stat sau de alte persoane juridice. Această soluție este rezultatul opțiunii legiuitorului și are la bază dreptul pe care acesta îl are în a decide cu privire la modul de reparare a injustițiilor și abuzurilor din legislația trecută.

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 6

din 15 ianuarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (1) și (2)
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Ion Tiucă — procuror
Valentina Bărbățeanu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Mohamed Sadek în Dosarul nr. 1.456/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, lipsind partea Oficiul Român pentru Imigrări, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul autorului excepției. Acesta solicită admiterea excepției, depunând, în acest sens, note scrise.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, arătând că textul de lege criticat nu împiedică accesul liber la justiție.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 5 iunie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.456/2/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România**, excepție ridicată de Mohamed Sadek într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat de acesta împotriva sentinței prin care Curtea de Apel București i-a respins plângerea împotriva dispoziției de părăsire a teritoriului României emise de Oficiul Român pentru Imigrări.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, întrucât nu prevede decât o singură cale de atac împotriva dispoziției de părăsire a teritoriului, sentința prin care instanța soluționează cererea de anulare a acesteia fiind definitivă și irevocabilă. Se susține că „dreptul de acces la tribunale este absolut, în sensul că accesul liber la justiție are semnificația asigurării accesului la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac”, iar condițiile prevăzute de textele de lege criticate sunt discriminatorii, întrucât îi privesc doar pe cetățenii străini. În fine, autorul excepției consideră că normele criticate „nu îndeplinesc criteriul de calitate prevăzut de Convenția pentru apărarea

drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în sensul de a fi suficient de accesibile și precise încât să înlăture orice risc de arbitrar”.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția este neîntemeiată, întrucât prevederile art. 82 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 nu contravin dispozițiilor constituționale și convenționale invocate de autorul acesteia. Face referire și la deciziile prin care Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 82 din ordonanța de urgență.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 82 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004 (modificat prin art. I pct. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007 privind înființarea Oficiului Român pentru Imigrări prin reorganizarea Autorității pentru străini și a Oficiului Național pentru Refugiați, precum și modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 424 din 26 iunie 2007). Din notele scrise ale autorului excepției rezultă că acesta a avut în vedere și prevederile art. 82 alin. (1) din ordonanța de urgență (modificate prin art. I pct. 68 din Legea nr. 56/2007 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 26 martie 2007). Textele criticate au următorul cuprins:

— Art. 82 alin. (1) și (2): „(1) *Decizia de returnare poate fi contestată în termen de 10 zile de la data comunicării la Curtea de Apel București, în cazul în care aceasta a fost emisă de Autoritatea pentru străini, sau la curtea de apel în a cărei rază de competență se află formațiunea teritorială care a emis decizia de returnare. Instanța soluționează cererea în termen de 30 de zile de la data primirii acesteia. Hotărârea instanței este irevocabilă.*

(2) *În cazul străinilor prevăzuți la art. 80 alin. (5), decizia de returnare sub escortă poate fi contestată la curtea de apel competentă teritorial pe raza căreia se află centrul de cazare, în termen de 3 zile de la data comunicării. Instanța se pronunță în termen de 5 zile, hotărârea fiind definitivă și irevocabilă.”*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 — *Accesul liber la justiție* și ale art. 129 — *Folosirea căilor de atac*, prevederilor art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care statuează dreptul la un recurs efectiv, și celor ale art. 2 din Protocolul nr. 7 la convenția menționată, referitoare la dreptul la două grade de jurisdicție în materie penală.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că prevederile art. 82 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 nu contravin dispozițiilor constituționale referitoare la garantarea accesului liber la justiție, întrucât textele de lege criticate oferă străinului interesat posibilitatea de a contesta în justiție legalitatea și temeinicia deciziei de returnare emise de autoritatea competentă, cererea sa urmând să fie examinată de o instanță judecătorească independentă și imparțială. De aceea, nu se poate susține nici că sunt nesocotite prevederile art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care garantează dreptul la un recurs efectiv, autorul excepției beneficiind de posibilitatea, valorificată, de altfel, în mod concret, de a se adresa unei instanțe naționale, în speță curtea de apel.

În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 129 din Legea fundamentală, Curtea Constituțională a statuat în mod constant că este de competența exclusivă a legiuitorului instituirea regulilor de desfășurare a procesului în fața instanțelor judecătorești și modalitatea de exercitare a căilor de atac, iar principiul accesului liber la justiție presupune posibilitatea celor interesați de a le exercita, în condițiile stabilite prin lege, astfel încât accesul liber la justiție nu presupune accesul la toate structurile judecătorești și la toate

mijloacele procedurale prin care se înfăptuiește justiția. Invocarea dispozițiilor art. 2 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu este incidentă în cauza de față, întrucât prevederile internaționale amintite garantează dreptul la două grade de jurisdicție exclusiv în materie penală, or prevederile criticate sunt de natură administrativă. Mai mult decât atât, paragraful 2 din art. 2 al Protocolului nr. 7 introduce unele excepții chiar în materie penală.

Prin Decizia nr. 243 din 9 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 286 din 30 martie 2006, Curtea s-a pronunțat, prin prisma unor critici similare asupra dispozițiilor art. 82 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 în formularea anterioară modificărilor survenite prin Legea nr. 56/2007 și prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 55/2007. Cu acel prilej Curtea a constatat că procedura de soluționare a cererilor în justiție, formulate de străini în temeiul dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002, este o procedură specială și accelerată, iar caracterul definitiv și irevocabil al hotărârilor pronunțate în soluționarea contestațiilor formulate împotriva dispozițiilor de părăsire a teritoriului României, emise de Autoritatea pentru străini, este justificat de celeritatea cu care trebuie soluționate cererile în materia străinilor. Același raționament este aplicabil și noilor reglementări, care au modificat denumirea actului administrativ emis de autoritatea competentă, fiind vorba în prezent despre decizia de returnare emise de Oficiul Român pentru Imigrări, dar a căror finalitate este însă aceeași, și anume îndepărtarea de pe teritoriul României a acelor străini care nu mai îndeplinesc condițiile legale de ședere.

În ceea ce privește critica referitoare la caracterul discriminatoriu al textelor de lege criticate, Curtea constată că este, de asemenea, neîntemeiată, întrucât, în susținerea acesteia, autorul excepției are în vedere egalitatea de tratament juridic dintre cetățenii români și cei străini, or, prin ipoteză, dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 194/2002 se adresează exclusiv străinilor aflați pe teritoriul României.

În ceea ce privește pretinsa lipsă de precizie și claritate a textelor de lege criticate, Curtea constată că aceasta nu reprezintă o problemă de constituționalitate. Maniera de redactare a normelor legale nu poate fi cenzurată de instanța de contencios constituțional, aspectele legate de interpretarea și aplicarea reglementărilor legale intrând în competența instanțelor de judecată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 82 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Mohamed Sadek în Dosarul nr. 1.456/2/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 32

din 15 ianuarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 alin. (1) lit. b), ale art. 183 alin. (1) lit. c) și ale art. 185 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 alin. (1) lit. b), ale art. 183 alin. (1) lit. c) și ale art. 185 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Megani” — S.A. din Târgoviște în Dosarul nr. 1.856/42/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 1.856/42/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 180 alin. (1) lit. b), ale art. 183 alin. (1) lit. c) și ale art. 185 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Megani” — S.A. din Târgoviște într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului declarat de Ministerul Economiei și Finanțelor împotriva sentinței Curții de Apel Ploiești prin care s-a anulat decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate sunt neconstituționale, deoarece condițiile de autorizare pentru un antrepozit fiscal și obligațiile antrepozitarului autorizat sunt atât de oneroase și de restrictive încât apar incompatibile cu statul de drept.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal opinează că dispozițiile criticate sunt constituționale deoarece reglementarea unor măsuri menite să asigure plata accizelor datorate sau prevederea posibilității de a fi revocată autorizația nu contravin prevederilor constituționale referitoare la libertatea economică, această libertate exercitându-se numai în condițiile legii.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece, prin măsurile prevăzute de dispozițiile

criticate, statul își îndeplinește obligația de a asigura libertatea comerțului.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate în condițiile legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 180 alin. (1) lit. b), ale art. 183 alin. (1) lit. c) și ale art. 185 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, dispoziții modificate prin Legea nr. 343/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 662 din 1 august 2006.

În prezent, dispozițiile criticate au următorul cuprins:

— Art. 180 (*Condiții de autorizare*) alin. (1) lit. b): „*Autoritatea fiscală competentă eliberează autorizația de antrepozit fiscal pentru un loc numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții: [...]*

b) locul este amplasat, construit și echipat astfel încât să se prevină scoaterea produselor accizabile din acest loc fără plata accizelor, conform prevederilor din norme;”;

— Art. 183 (*Obligațiile antrepozitarului autorizat*) alin. (1) lit. c): „*Orice antrepozitar autorizat are obligația de a îndeplini următoarele cerințe: [...]*

c) să țină evidențe exacte și actualizate cu privire la materiile prime, lucrările în derulare și produsele accizabile finite, produse sau primite în antrepozitele fiscale și expediate din antrepozitele fiscale, și să prezinte evidențele corespunzătoare, la cererea autorităților fiscale competente;”;

— Art. 185 (*Anularea, revocarea și suspendarea autorizației*) alin. (3): „*Autoritatea fiscală competentă poate revoca autorizația pentru un antrepozit fiscal și în cazul în care s-a pronunțat o hotărâre definitivă pentru o infracțiune dintre cele reglementate de prezentul cod, de Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, de Legea nr. 86/2006, de Legea nr. 241/2005, de Legea nr. 82/1991, republicată, de Legea nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau pentru orice altă faptă contra regimului fiscal, reglementată de Codul penal al României, republicat, cu modificările și completările ulterioare.”*

Excepția de neconstituționalitate este raportată la prevederile constituționale ale art. 1 alin. (3) referitoare la statul de drept, ale art. 45 privind libertatea economică și ale art. 135 alin. (2) lit. a) privind obligația statului de a asigura libertatea comerțului.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate din Codul fiscal stabilesc condițiile de autorizare a unui antrepozit fiscal și obligațiile antrepozitarului autorizat. De asemenea, legiuitorul a instituit sancțiuni pentru nerespectarea acestor obligații, ceea ce dă expresie obligației statului de a asigura protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară, în deplină concordanță cu prevederile art. 135 alin. (2) lit. a) din Legea fundamentală. Astfel, acest imperativ nu poate fi realizat decât prin respectarea legislației economice, în ansamblul său, de către toate persoanele care participă la activitatea economică, statul având nu numai dreptul, dar și obligația de a

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 180 alin. (1) lit. b), ale art. 183 alin. (1) lit. c) și ale art. 185 alin. (3) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, excepție ridicată de Societatea Comercială „Megani” — S.A. din Târgoviște în Dosarul nr. 1.856/42/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 55

din 31 ianuarie 2008

privind excepția de neconstituționalitate a Hotărârii Guvernului nr. 677/2003 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și psihologice, a medicamentelor și protezelor pentru polițiști

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia Miu	— prim-magistrat asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Hotărârii Guvernului nr. 677/2003 privind condițiile de acordare în mod gratuit a asistenței medicale și psihologice, a medicamentelor și protezelor pentru polițiști, excepție ridicată în Dosarul nr. 7.891/105/2005 (număr în format vechi 7.894/2005) al Tribunalului Prahova — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde Casa Națională de Asigurări de Sănătate și Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești, prin reprezentanții legali: Ana Maria Florea și, respectiv, Zbârlea Gheorghe, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.570D/2007 și nr. 1.571D/2007, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică, ridicată în dosarele nr. 7.894/105/2005 (număr în format vechi 7.897/2005) și nr. 7.890/105/2005 (număr în format vechi 7.893/2005) ale Tribunalului Prahova — Secția civilă.

La apelul nominal se constată că sunt prezente aceleași părți ca și în cazul Dosarului nr. 1.569D/2007, procedura de citare fiind legal îndeplinită față de părțile lipsă.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 1.570D/2007 și nr. 1.571D/2007 la Dosarul nr. 1.569D/2007, având în vedere faptul că sunt îndeplinite cerințele conexării prevăzute de art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu măsura conexării, întrucât dosarele au același obiect.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a dosarelor menționate, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.570D/2007 și nr. 1.571D/2007 la Dosarul nr. 1.569D/2007, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentanții legali ai Casei Naționale de Asigurări de Sănătate și ai Casei Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și

Autorităţii Judecătoreşti pun concluzii de respingere a excepţiei de neconstituţionalitate ca fiind inadmisibilă.

Luând cuvântul, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, în acelaşi sens.

CURTEA,

având în vedere actele şi lucrările dosarelor, reţine următoarele:

Prin încheierile din 21 septembrie 2007, pronunţate în dosarele nr. 7.891/105/2005 (număr în format vechi 7.894/2005), nr. 7.894/105/2005 (număr în format vechi 7.897/2005), nr. 7.890/105/2005 (număr în format vechi 7.893/2005), Tribunalul Prahova — Secţia civilă a sesizat Curtea Constituţională cu excepţia de neconstituţionalitate a Hotărârii Guvernului nr. 677/2003 privind condiţiile de acordare în mod gratuit a asistenţei medicale şi psihologice, a medicamentelor şi protezelor pentru poliţişti.

Excepţia a fost ridicată de: Ştefania Gheorghe, Liviu Constantin Stanimir, Paul Mihail Spănu, Constantin Toader, Nicolae Dan Damian, Florentin Cojanu, Cristian Constantin Coman, Aurelian Preda, Florin Petre, Dănuţ Toma, Vasile Gheorghe, Ilie Valentin Ivănescu, Ştefan Valentin Beznea, Işoara Manolache, Alexandru Manolache, Nicolae Constantin, Florian Tuţă, Gabriel Ion Ciulac, Dumitru Marian Fofircă, Alexandru Vrânceanu, Vasile Gârbea, Vasile Miclea, Ovidiu Nicolae Ciobanu, Gabriel Balea şi Ovidiu Badea, Gheorghe Tudose, Fănică Chelba, Daniel Bobeică, Victor Cristian Andreescu, Nicolae Mădălin Dumitrache, Georgian Costin Anton, Gabriel Dan Pandele, Costinel Şindrilaru, Iulian Tănase, Cristian Horaţiu Grigore, Ion Baci, Ion Lapte, Angelo Neacşu, Constantin Burduşel, Florin Burlan, Cristian Petronel Achim, Elena Marcu, Constantin Radu, Constantin Cătălin Ene, Ionel Minea, Nicolae Tudor, Ion Băncilă, Adrian Ionuţ Opriş, Florian Nicolae, Viorel Toma, Cătălin Viorel Stanciu, Gheorghe Stoian, Nicolae Toma, Dumitru Rădulescu, Mihai Muc, Gheorghe Dinu, Marian Gere, Mihail Poenaru, Lucian Spătaru, Florian Marius Niţu, Florica Schiau, Valentin Adrian Panait şi Vasile Mirel Furtună în cauze având ca obiect soluţionarea unor litigii de muncă.

În motivarea excepţiei de neconstituţionalitate se susţine că Hotărârea Guvernului nr. 677/2003 contravine dispoziţiile art. 26 alin. (1), art. 33 alin. (1), art. 41 alin. (2) şi art. 53 din Constituţie, întrucât prevederile hotărârii menţionate restrâng dreptul acordat poliţiştilor prin Legea nr. 80/1995 şi Legea nr. 360/2002.

Tribunalul Prahova — Secţia civilă consideră că Hotărârea Guvernului nr. 677/2003 este neconstituţională în integralitatea sa, fiind contrară dispoziţiilor constituţionale invocate în motivarea excepţiei.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate preşedinţilor celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului şi Avocatului

Poporului, pentru a-şi exprima punctele de vedere asupra excepţiei de neconstituţionalitate.

Avocatul Poporului apreciază că hotărârile Guvernului nu pot constitui obiect al controlului de constituţionalitate exercitat de Curtea Constituţională, motiv pentru care excepţia de neconstituţionalitate este inadmisibilă.

Preşedinţii celor două Camere ale Parlamentului şi Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispoziţiile criticate, raportate la prevederile Constituţiei, precum şi dispoziţiile Legii nr. 47/1992, reţine următoarele:

Curtea Constituţională a fost legal sesizată şi este competentă, potrivit dispoziţiilor art. 146 lit. d) din Constituţie, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 şi 29 din Legea nr. 47/1992, să soluţioneze excepţia de neconstituţionalitate.

Obiectul excepţiei de neconstituţionalitate îl constituie Hotărârea Guvernului nr. 677/2003 privind condiţiile de acordare în mod gratuit a asistenţei medicale şi psihologice, a medicamentelor şi protezelor pentru poliţişti, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 432 din 19 iunie 2003.

Examinând excepţia de neconstituţionalitate, Curtea Constituţională constată că aceasta este inadmisibilă în raport cu dispoziţiile art. 29 alin. (1) şi (6) din Legea nr. 47/1992, potrivit cărora: „(1) *Curtea Constituţională decide asupra excepţiilor ridicate în faţa instanţelor judecătoreşti sau de arbitraj comercial privind neconstituţionalitatea unei legi sau ordonanţe ori a unei dispoziţii dintr-o lege sau dintr-o ordonanţă în vigoare [...].*

(6) *Dacă excepţia este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanţa respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curţii Constituţionale.[...]*”

Aşa fiind, Curtea constată, totodată, că Tribunalul Prahova — Secţia civilă trebuia să aplice aceste dispoziţii şi, fără a mai sesiza Curtea Constituţională, să respingă, printr-o încheiere motivată, excepţia de neconstituţionalitate a prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 677/2003, întrucât acest act normativ nu face parte din categoria actelor prevăzute de art. 146 lit. d) din Constituţie, text potrivit căruia Curtea Constituţională „hotărăşte asupra excepţiilor de neconstituţionalitate privind legile şi ordonanţele, ridicate în faţa instanţelor judecătoreşti sau de arbitraj comercial”.

Întrucât instanţa nu s-a conformat dispoziţiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, iar instanţa de contencios constituţional a fost totuşi sesizată, Curtea urmează să respingă excepţia de neconstituţionalitate ca fiind inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) şi al art. 147 alin. (4) din Constituţie, precum şi al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) şi al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepţia de neconstituţionalitate a Hotărârii Guvernului nr. 677/2003 privind condiţiile de acordare în mod gratuit a asistenţei medicale şi psihologice, a medicamentelor şi protezelor pentru poliţişti, excepţie ridicată de Ştefania Gheorghe, Liviu Constantin Stanimir, Paul Mihail Spănu, Constantin Toader, Nicolae Dan Damian, Florentin Cojanu, Cristian Constantin Coman, Aurelian Preda, Florin Petre, Dănuţ Toma, Vasile Gheorghe, Ilie Valentin Ivănescu, Ştefan Valentin Beznea, Işoara Manolache, Alexandru Manolache, Nicolae Constantin, Florian Tuţă, Gabriel Ion Ciulac, Dumitru Marian Fofircă, Alexandru Vrânceanu, Vasile Gârbea, Vasile Miclea, Ovidiu Nicolae Ciobanu, Gabriel Balea şi Ovidiu Badea, Gheorghe Tudose, Fănică Chelba, Daniel Bobeică, Victor Cristian Andreescu, Nicolae Mădălin Dumitrache, Georgian Costin Anton, Gabriel Dan Pandele, Costinel Şindrilaru, Iulian Tănase, Cristian Horaţiu Grigore, Ion Baci, Ion Lapte, Angelo Neacşu, Constantin Burduşel,

Florin Burlan, Cristian Petronel Achim, Elena Marcu, Constantin Radu, Constantin Cătălin Ene, Ionel Minea, Nicolae Tudor, Ion Băncilă, Adrian Ionuț Opreș, Florian Nicolae, Viorel Toma, Cătălin Viorel Stanciu, Gheorghe Stoian, Nicolae Toma, Dumitru Rădulescu, Mihai Muc, Gheorghe Dinu, Marian Gereș, Mihail Poenaru, Lucian Spătaru, Florian Marius Nițu, Florica Schiau, Valentin Adrian Panait și Vasile Mirel Furtună în dosarele nr. 7.891/105/2005 (număr în format vechi 7.894/2005), nr. 7.894/105/2005 (număr în format vechi 7.897/2005) și nr. 7.890/105/2005 (număr în format vechi 7.893/2005) ale Tribunalului Prahova — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prim-magistrat-asistent,
Claudia Miu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 56

din 31 ianuarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.169 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.169 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Moțul” — S.R.L. din Timișoara în Dosarul nr. 3.243/325/2007 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă. În acest sens, arată că nu se evidențiază o contrariedade între prevederile criticate și dispozițiile constituționale invocate, critica autorului excepției făcând referire la aspecte de interpretare și aplicare a legii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 31 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 3.243/325/2007, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.169 din Codul civil.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Moțul” — S.R.L. într-o cauză având ca obiect recursul formulat împotriva sentinței civile prin care s-a respins, ca neîntemeiată, plângerea contravențională.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că, prin aplicarea prevederilor art. 1.169 din Codul civil în procedura de soluționare a plângerii contravenționale, se încalcă prevederile art. 21 din Constituție care garantează accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile art. 1.169 din Codul civil nu încalcă dispozițiile art. 21 din Constituția României, întrucât în materie contravențională aplicarea principiului enunțat de textul de lege criticat este particularizată față de dispozițiile art. 33 și 34 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, prin faptul că instanța administrează toate probele pe care le consideră necesare pentru verificarea temeiniciei și legalității procesului-verbal, nefiind vorba despre o probațiune rămasă exclusiv în sarcina petentului.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că textul de lege criticat este în acord cu dispozițiile constituționale privind liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1.169 din Codul civil, cu următorul conținut: „*Cel ce face o propunere înaintea judecății trebuie să o dovedească.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin prevederile criticate sunt încălcate dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că motivul de neconstituționalitate invocat nu privește textul de lege criticat, ca atare, ci aplicarea acestuia, aspect

care, potrivit art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, excedează competenței instanței de contencios constituțional.

Potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „Sunt neconstituționale prevederile actelor [...] care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției”, alin. (3) al aceluiași articol stabilind că instanța constituțională „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată [...]”.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1.169 din Codul civil, excepție ridicată de Societatea Comercială „Moțul” — S.R.L. în Dosarul nr. 3.243/325/2007 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 58

din 31 ianuarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Gabriela Dăscălescu și Gheorghită Dăscălescu în Dosarul nr. 37.332/299/2006 al Tribunalului București — Secția a III-a comercială.

La apelul nominal răspund autorii excepției și avocatul părții Elena Pădureanu, cu împuternicire la dosar. Lipsește partea Maria Chiru, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Autorii excepției solicită admiterea acesteia, sens în care depun la dosar concluzii scrise.

Curtea Constituțională a statuat în repetate rânduri că nu intră în atribuțiile sale cenzurarea aplicării legii de către instanțele judecătorești, controlul judecătoresc realizându-se exclusiv în cadrul sistemului căilor de atac prevăzut de lege.

În acest sens, potrivit art. 126 alin. (1) din Constituție, „Justiția se înfăptuiește prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege”.

Avocatul părții prezente solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. Susține, în esență, că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile art. 21 din Constituție, de vreme ce autorii acesteia se pot adresa instanței de judecată pe calea dreptului comun.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, considerând că textul de lege criticat nu încalcă niciuna dintre prevederile constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 23 octombrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 37.332/299/2006, **Tribunalul București — Secția a III-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989**. Excepția a fost ridicată de Gabriela Dăscălescu și Gheorghită Dăscălescu într-o cauză având ca obiect o acțiune civilă privind recuperarea sporului de valoare adus unui imobil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că noțiunea de chiriaș, *stricto sensu*, îngrădește

dreptul autorilor de a-și recupera investițiile de la persoana îndreptățită la restituire, textul de lege criticat fiind contrar dispozițiilor art. 16 alin. (1), art. 21 alin. (1) și art. 124 alin. (1) și (2) din Constituție.

Tribunalul București — Secția a III-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că prevederile criticate nu încalcă dispozițiile art. 16 din Constituție. În acest sens, reține cele statuate, în mod constant, în practica Curții Constituționale, și anume că principiul egalității în drepturi nu are semnificația unei uniformități de tratament juridic. În același mod, consideră ca fiind neîntemeiată și critica de neconstituționalitate prin raportarea textului de lege la art. 21 din Constituție. În fine, instanța de judecată arată că excedează competenței Curții Constituționale completarea lacunelor legii supuse controlului.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 48 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, care au următorul conținut: „*Chiriașii au dreptul la despăgubire pentru sporul de valoare adus imobilelor cu destinația de locuință prin îmbunătățirile necesare și utile.*”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 48 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Gabriela Dăscălescu și Gheorghiuță Dăscălescu în Dosarul nr. 37.332/299/2006 al Tribunalului București — Secția a III-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că, prin prevederile de lege criticate, sunt încălcate dispozițiile constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări, ale art. 21 alin. (1) privind accesul liber la justiție și ale art. 124 alin. (1) și (2) relativ la caracterul unitar, imparțial și egal al justiției.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că art. 48 din Legea nr. 10/2001 conține dispoziții în legătură cu dreptul la despăgubiri al chiriașilor pentru sporul de valoare, rezultat din îmbunătățirile necesare și utile, adus imobilelor cu destinația de locuință restituite în natură, precum și cu privire la sarcina suportării acestor despăgubiri, având în vedere situația juridică a imobilului restituit.

Curtea constată că art. 48 alin. (1) din Legea nr. 10/2001 nu instituie privilegii sau discriminări între cetățeni și nu încalcă principiul constituțional al egalității în drepturi a cetățenilor. Așa cum s-a statuat constant în jurisprudența Curții Constituționale, principiul constituțional al egalității în drepturi nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit.

În cauză, Curtea constată că autorii excepției, fiind terți față de raporturile contractuale existente între chiriaș și cel în sarcina căruia cade obligația de despăgubire a acestuia pentru sporul de valoare adus imobilului, nu se află în aceeași situație juridică cu chiriașul. Prin calitatea cerută de textul de lege criticat pentru a putea formula o acțiune civilă având ca obiect recuperarea sporului de valoare adus unui imobil, în temeiul Legii nr. 10/2001, chiriașii se află într-o situație juridică diferită față de alte persoane fizice ce folosesc imobilul.

Pe de altă parte, Curtea constată că prevederile de lege criticate nu îngrădesc în vreun fel accesul liber la justiție, terții putându-se adresa instanței pe calea dreptului comun, iar nu în temeiul Legii nr. 10/2001.

Pentru aceleași considerente, textul de lege criticat nu cuprinde prevederi de natură să aducă atingere principiului potrivit căruia justiția este unică, imparțială și egală pentru toți, consacrat de art. 124 alin. (1) și (2) din Constituție.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 60

din 31 ianuarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 12 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 12 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Viorel Rotaru în Dosarul nr. 2.050/200/2007 al Judecătoria Buzău — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 august 2007, pronunțată în Dosarul nr. 2.050/200/2007, **Judecătoria Buzău — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 53 din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 12 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997.** Excepția a fost ridicată de Viorel Rotaru într-o cauză având ca obiect judecarea acțiunii civile formulate de acesta în contradictoriu cu Comisia locală Breaza pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor și Comisia județeană Buzău pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, privind reconstituirea dreptului de proprietate.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că lipsa posibilității persoanelor

nemulțumite de hotărârile comisiilor de fond funciar de a se adresa, în mod direct, instanțelor de judecată, alternativ cu exercitarea procedurii administrative prealabile, contravine dispozițiilor art.21 alin.(3) și (4) din Legea fundamentală.

Judecătoria Buzău — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că hotărârea comisiei județene poate fi atacată cu plângere la judecătoria, iar sentința pronunțată de aceasta este supusă căii de atac a recursului la tribunal, astfel încât nu poate fi reținută încălcarea accesului liber la justiție consacrat de art. 21 alin. (1) și (2) din Constituție și nici a dreptului la un proces echitabil prevăzut de alin. (3) al aceluiași articol. De asemenea, în ceea ce privește conformitatea prevederilor legale criticate cu art. 21 alin. (4) din Constituție, se arată că activitatea comisiei locale și a comisiei județene pentru aplicarea legilor fondului funciar se materializează în operații tehnico-administrative și se derulează în cadrul unei proceduri necontencioase, deosebindu-se esențial de procedura administrativ-jurisdicțională care este generată de principiul contradictorialității. Astfel, instituirea obligativității sale nu contravine prevederilor art. 21 alin. (4) din Constituție.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că prevederile legale referitoare la formularea plângerii împotriva hotărârii comisiei județene, prin care s-au respins cererile de reconstituire sau constituire a dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, termenul și instanța competentă pentru soluționarea acestora nu sunt de natură să îngreiească dreptul părților de a se adresa justiției și de a beneficia de un proces echitabil, precum și de judecarea acestuia într-un termen rezonabil.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 53 din Legea fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din

5 ianuarie 1998, modificată și completată prin titlul IV al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, și ale art. 12 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 12 ianuarie 2000. Dispozițiile art. 12 alin. (1) au fost modificate prin Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, iar dispozițiile art. 12 alin. (4) au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2001 privind modificarea și completarea Legii nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, precum și modificarea și completarea Legii nr. 18/1991, republicată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 29 iunie 2001.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 53 din Legea nr. 18/1991: „(1) Hotărârile comisiei județene asupra contestațiilor persoanelor care au cerut reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate privată asupra terenului, conform dispozițiilor cuprinse în cap. II, și cele asupra măsurilor stabilite de comisiile locale se comunică celor interesați prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire.

(2) Împotriva hotărârii comisiei județene se poate face plângere la judecătoria în a cărei rază teritorială este situat terenul, în termen de 30 de zile de la comunicare.”;

— Art. 12 din Legea nr. 1/2000: „(1) Comisiile comunale, orașenești sau municipale din unitățile administrativ-teritoriale pe care se află terenurile, împreună cu oficiile de cadastru și publicitate imobiliară vor delimita terenurile solicitate pe vechile amplasamente, dacă acestea nu au fost atribuite legal altor persoane, sau în sole situate în vecinătatea localităților, acceptate de foștii proprietari, cu asigurarea accesului la lucrările de hidroameliorații, acolo unde ele există.

(2) În cazul în care pe suprafețele retrocedate sunt amplasate lucrări de hidroameliorații, proprietarii puși în posesie sunt obligați să asigure accesul și folosința comună pentru toți proprietarii, la întreaga capacitate a acestora.

(3) Persoanele fizice și persoanele juridice, care au dreptul de acces și de folosință comună la lucrările și instalațiile de hidroameliorații, sunt obligate să exercite aceste drepturi cu bună-credință, să nu afecteze starea de folosință normală și să contribuie, proporțional, la întreținerea și reparația acestor lucrări și instalații. Toți utilizatorii răspund solidar pentru daunele de orice fel aduse lucrărilor și instalațiilor în toate cazurile în care răspunderea nu poate fi individualizată.

(4) Procesul-verbal de delimitare împreună cu hotărârea comisiei locale vor fi supuse spre validare comisiei județene, care este obligată să se pronunțe în termen de 30 de zile de la primirea acestuia.

(5) Hotărârea comisiei județene și, respectiv, procesul-verbal de delimitare și planul de situație vor fi transmise societăților comerciale, institutelor și stațiunilor de cercetare și producție agricolă, regiilor autonome și societăților naționale cu profil

agricol, precum și comisiilor locale, pentru a fi luate în considerare la întocmirea documentației necesare la stabilirea amplasamentelor potrivit legii, la punerea în posesie a titularilor, precum și la eliberarea titlurilor de proprietate.

(6) Împotriva hotărârii comisiei județene se poate face plângere la judecătoria în a cărei rază teritorială este situat terenul, în termen de 30 de zile de la comunicare.

(7) Operațiunile prevăzute la alin. (5), inclusiv emiterea titlurilor de proprietate, se vor efectua în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că, prin prevederile de lege criticate, sunt încălcate dispozițiile art. 21 alin. (3) și (4) din Constituție, potrivit cărora:

„(3) Părțile au dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

(4) Jurisdicțiile speciale administrative sunt facultative și gratuite.”

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prin Legea fondului funciar nr. 18/1991 și prin Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, se reglementează atât procedura de stabilire a dreptului de proprietate privată asupra terenurilor agricole și forestiere, prin reconstituirea sau constituirea dreptului de proprietate, cât și punerea în posesie a celor îndreptățiți și eliberarea titlurilor de proprietate.

Curtea reține că atribuțiile pe care le au comisiile județene pentru stabilirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor agricole și forestiere se referă strict la soluționarea contestațiilor formulate împotriva hotărârilor comisiilor locale și la validarea cererilor privind reconstituirea și constituirea dreptului de proprietate privată asupra terenurilor, cu respectarea prevederilor Legii fondului funciar, ale Legii nr. 169/1997, precum și ale Legii nr. 1/2000, acestea exercitând, în acest sens, atribuții administrativ-jurisdicționale.

Așadar, atribuțiile pe care Legea fondului funciar nr. 18/1991 și Legea nr. 1/2000 le dau în competența comisiilor județene se referă la măsuri de aplicare a acestora și nu sunt de natură a îngreuna accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, precum și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

De altfel, în Decizia Plenului Curții Constituționale nr.1 din 8 februarie 1994 privind liberul acces la justiție al persoanelor în apărarea drepturilor, libertăților și intereselor lor legitime, Curtea a statuat faptul că procedura administrativ-jurisdicțională constituie o măsură de protecție care, deci, nu poate avea ca scop, în nici un mod, limitarea accesului la justiție.

Aceasta, cu atât mai mult cu cât, potrivit prevederilor art. 53 alin. (2) din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 12 alin. (6) din Legea nr. 1/2000, hotărârile comisiei județene pot fi supuse cenzurii instanțelor de judecată, prin formularea unei plângeri la judecătoria în a cărei rază teritorială este situat terenul, textul criticat fiind astfel în acord cu dispozițiile art. 21 alin. (4) din Constituție. De altfel, dispozițiile de lege criticate nu contravin nici dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție, în sensul că părțile au dreptul astfel la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art.53 din Legea fondului funciar nr. 18/1991 și ale art. 12 din Legea nr. 1/2000 pentru reconstituirea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole și celor forestiere, solicitate potrivit prevederilor Legii fondului funciar nr. 18/1991 și ale Legii nr. 169/1997, excepție ridicată de Viorel Rotaru în Dosarul nr. 2.050/200/2007 al Judecătoriei Buzău — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 64

din 31 ianuarie 2008

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Biroul de Turism pentru Tineret” — S.A. — Sucursala Brăila în Dosarul nr. 308/44/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 noiembrie 2007, pronunțată în Dosarul nr. 308/44/2007, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Biroul de Turism pentru Tineret” — S.A. — Sucursala Brăila.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 contravin prevederilor constituționale ale art. 21 și 53, deoarece „alineatul în cauză nu reglementează ipoteza în care instanța respinge excepția de neconstituționalitate pe alte considerente decât inadmisibilitatea.”

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este nefondată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 643 din 16 iulie 2004, dispoziții care au următorul conținut: „*Dacă excepția este*

inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța respinge printr-o încheiere motivată cererea de sesizare a Curții Constituționale. Încheierea poate fi atacată numai cu recurs la instanța imediat superioară, în termen de 48 de ore de la pronunțare. Recursul se judecă în termen de 3 zile.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este inadmisibilă, deoarece critica se referă

la omisiunea reglementării ipotezei în care instanța de judecată respinge cererea de sesizare cu excepția de neconstituționalitate pe alte temeiuri decât inadmisibilitatea acesteia prevăzută în alin. (1), (2) sau (3) ale art. 29 din Legea nr. 47/1992.

Or, controlul de constituționalitate nu poate privi omisiuni de reglementare, deoarece, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Biroul de Turism pentru Tineret” — S.A. — Sucursala Brăila în Dosarul nr. 308/44/2007 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 ianuarie 2008.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Doina Suliman

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru vânzări și relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5 948368 159976